

3. Quoniam ecce insidias parauerunt anima mea, congregati sunt aduersum me fortes, non transgressionis mea neque peccati mei gratia Domine.
4. Sine iniquitate currunt, & adornantur: exurge obuiam mihi, & vide.
5. Et tu Domine Deus exercituum, Deus Israël, exurge ad visitandas omnes gentes: ne benignus sis cuiquam iniquè prauaricanti. Selah.
6. Redeunt ad vesperam, tumultantur instar canum, & circumeunt ciuitatem.
7. Ecce loquuntur ore suo framea in labijs eorum, Quoniam quis audit?

LECTIO.

Vers. 4.

Sine iniquitate currunt, & adornantur.] Ebr. בלי עון ירוצו וירבוצו. Græc. & vulg. Lat. Sine iniquitate cucurri, & direxi. Hieron. Non egi iniquè, & illi currunt & præparantur. Sic & Iustin. Felix: Sine iniquitate current, & præparabuntur. Pagn. Absq; iniquitate cucurrerunt, & parauerunt se.

Vers. 6.

Tumultuantur instar canum.] Ebr. יחברו ככלב. Græc. ἀσὶ καὶ μὴ ἔσονται. Vulg. Lat. Et famem patienter. Hieron. Et latent. Sic & Iustin.

EXPLANATIO.

Primis duobus versibus ardentè ad Deum clamat, vt se ab inimicis eripiat. Anxietatem cordis & implorationis ardorem exprimit in eo, quod illud, *Eripe me*, toties repetit: *Eripe me*, inquit: *protege me, eripe me, salua me*. Deinde & auxesis illa & exaggeratio emphatica est, qua dicit: *Ab inimicis meis*. Deinde exurgens addit: *Ab insurgentibus in me*. Tertio, *De operantibus iniquitatem*. Quarto quod adhuc amplius est: *Et de viris sanguinum*. Malitiam enim inimicorum suorum ista exaggeratione notare voluit.

OBSER.

Admonemur hoc loco, si nos prefferint inimici, infesti, malitiosi & crudeles, quò fugere debeamus: *Deus meus*, inquit, *eripe me, protege me, salua me*. Pro fide sua erga Deum, deinde & pro nominis Dei ratione auxilium querit, & opem implorat. Credit in Deum suum, fiduciam in illum collocat, atq; ideo illum & implorat. Et is, quia Deus est Dauidis, & omnium, solus quoq; est ereptor, protector, & saluator Dauidis & omnium, maximè credentium. Quisquis igitur ex animo potest dicere, *Deus meus*, is simul in necessitatibus constitutus & angustijs, illum implorare potest ac dicere: *Eripe me, protege me, salua me*.

Vers. 3. 4. 5. 6. 7.

His quinq; versibus tria facit. Primum, quia opem Dei implorauit, vt eriperetur ab inimicis malitiosis, viris sanguinum, contra se insurgentibus: subiicit periculi magnitudinem, & crudeles ipsorum conatus, versu 3. dicens: *Quoniam ecce insidias parauerunt anima mea, congregati sunt aduersum me fortes*. Periculorum extremum est, de vita periclitari, etiamsi id fiat aperto impetu: quanto magis si fiat per insidias & per conspirationem hominum fortium, malitiosorum & crudelium? Periculi præsentiam notat, quod dicit: *Ecce insidiantur anima mea*. Huc pertinet quod dicit vers. 4. *Currunt & adornantur*: & vers. 6. *Redeunt ad vesperam* (nam noctu ædes ipsius obsidebant, ibantq; & redibant, vt in huiusmodi malignis conatibus fieri solet) *tumultuantur instar canum, & circumeunt ciuitatem*, quib. verbis satellitum Saulis studium, sedulitatem & tumultuationem sese instruentium, conspirantium & circumcursantium exprimere voluit. Et vers. 7. *Ecce*, inquit, *loquuntur ore suo, framea in labijs eorum*. Q. d. Tanta sunt erga me malitia cordis referti, vt ore quoque illam expuant, nihil aliud quàm de interimendo me loquentes: quib. etiam si gestus & studia illorum nihil insidiarum præferrent, satis tamen produnt, quid moliantur. Deinde immiscet querimonijs innocentiam suam vers. 3. cum dicit: *Non transgressionis meae, neq; peccati mei gratia Domine*. Et vers. 4. *Sine iniquitate currunt*: hoc est, sine alicuius peccati mei culpa. Nihil deliqui in eos, persequuntur innocentem. Tertio, persequitur implorationem cum auxiliij sui, tum vindictæ reproborum vers. 4. & 5. Auxiliam petit, cum dicit: *Exurge obuiam mihi, & vide: vindictam verò cum subiungit: Et vide. Et tu Domine Deus exercituum, Deus Israël, exurge ad visitandas omnes gentes, ne benignus sis cuiquam iniquè prauaricanti. Selah*. Ardorem fidei notant, quò dicit: *Et tu Domine, qui Deus es exercituum, Deus Israël*. quæ epitheta pulchrè faciunt ad id, quod petit contra fortes illos Saulis satellites, & contra alienos à populo Dei, viros reprobos, & nihil minus quàm Israëlitas quos gentes vocat.

OBS. 1. Vers. 3.

Non transgressionis meae gratia.] Non erat omnino omnis peccati expers Dauid, verùm in hostes suos non peccauerat. Hæc est gloria innocentum erga hostes suos, qua & coram Domino vti possunt, tanquam omnium iustissimo iudice. Nam plurimum ad impetrandum, nedum sperandum auxilium Dei facit testimonium innocentis conscientiae.

OBS. 2.

Vers. 4.

Vide Luc.

15. in patre,

filio reuertē-

ti occurrente

Exurge obuiam mihi, & vide.] Anthropopathia est, qua interim pulchrè exprimit, quo affectu implorandum sit auxilium Dei: eo videlicet, quo filiulus patris sinum petit, sicubi perterritus metuq; percussus fuerit: cui & pater obuiam accurrit, vt simul protegat filiolum, & videat à quo petatur, ac vindicet.

OBS. 3.

Vers. 5.

Et tu Domine Deus exercituum, Deus Israël.] Admonemur hîc, quomodo nominibus & epithetis Dei vti debeamus. Premebatur exercitu Saulis, igitur implorat eum, qui Dominus est exercituum: impetebatur ab alienis à populo Israël, itaque inuocat opem ab eo qui Deus: id est, Seruator est Israël, Discamus & nos ad hunc modum eum implorare, qui omnes exercitus in manu sua habet, qui populi sui Deus est.

OBS. 4.

Metaphora

sumpta de

principibus,

qui subditos

suos inui-

sunt.

Ad visitandas.] Non dicit, *Ad perdendas*: sed, *Ad visitandas*. Tanta enim erat illorum malitia, vt nihil defuerit vindictæ, nisi vna visitatio Dei. Q. d. Tantum visita gentes istas: hoc vbi feceris, nihil addubito, quin sis supplicium de illis sumpturus. Notat malitiam hostium suorum esse apertam, plenam, maturam, ac dignam quæ visitetur iudicio Domini.

Ne benignus sis.] Non orat, ne misereatur peccantium, sed ne faueat, ne benignus sit, deploratis & malitiosè innocentem opprimentibus. Potest & sic legi illud: *אל תחון כל בגדי און*. Non eris propitius: Quoniam omnes iniquè prauaricantur: vt illud *כל בגדי און* in nominatiuo legatur, Omnes sunt iniquè

OBS. 5.

præ-